

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3793/2019
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Секулић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2457/19 од 13.06.2019. године, у седници већа од 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2457/19 од 13.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2457/19 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју, Судске јединице у Новом Бечеју, П 212/15 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник парцеле бр. .. уписане у лист непокретности бр. .. КО ...; ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 111.610,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2457/19 од 13.06.2019. године жалба тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке, а преиначена у другом ставу изреке тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 74.950,00 динара и одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев јер уговор о купопродаји предметне непокретности не производи правно дејство пошто није закључен у складу са чланом 4. ставом 1. тада важећег Закона о промету непокретности („службени гласник РС“, бр. 42/98) и јер нису испуњени ни услови за стицање својине на основу одржаја. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. О праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке у којима је у истој чињеничноправној ситуацији другачије одлучено и због којих би требало приступити уједначавању судске праксе.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 13.05.2015. године, а побијана другостепена пресуда донета је 13.06.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић